

Αναμένοντας την Σιωπηρή Πλειοψηφία

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα για την υπάρχουσα κρίση.

1. Ο θλιβερός θάνατος του 15χρονου δεν είναι η αιτία αλλά η αφορμή των επεισοδίων.
2. Η αιτία της υπάρχουσας κρίσης είναι η μακρόχρονη ανοχή του ελληνικού κράτους σε κάθε είδους παρανομία. Είτε αυτή η παρανομία λέγεται καταπάτηση δασών, διπλοπαρκάρισμα, κατάλυση της δημοκρατίας, νόμος περί ευθύνης υπουργών, Εφραίμ & Co κτλ. Σε ένα πολύ μεγάλο μέρος της ζωή μας πλέον η παραβίαση του νόμου είναι ο κανόνας και όχι η εξαίρεση. Αυτό το απεχθές κλίμα έχουμε μάθει όλοι να το ανεχόμαστε, να γινόμαστε συνένοχοι και μέσα σε αυτό το περιβάλλον κοινωνικοποιούμε τις νέες γενιές των Ελλήνων.
3. Όλοι ξέρουμε για την ανικανότητα και ανοργανωσιά της ελληνικής αστυνομίας. Παρουσιάζει όλες τις παθογένειες που χαρακτηρίζουν το ελληνικό κράτος. Στην ανικανότητα και ανοργανωσιά μπορούμε να προσθέσουμε και την ανοχή στο έγκλημα και παραβατικότητα που είναι επίσημη πολιτική.
4. Τα ΜΜΕ ακολουθούν κοινή γραμμή και παρουσιάζουν τις κινητοποιήσεις των μαθητών ως μια πραγματική εκδήλωση αγανάκτησης. Αντίθετα οι μαθητές εκπληρώνουν με στρατιωτική πειθαρχία το ρόλο του επαναστάτη που τόσα χρόνια το εκπαιδευτικό σύστημα και τα ΜΜΕ τους έχουν διδάξει και επιβάλλει ως πρότυπο. Οι μαθητές σήμερα απλά εκπληρώνουν τους ρόλους και υιοθετούν τις αξίες που κάποιοι άλλοι έχουν αποφασίσει για αυτούς χωρίς αυτούς. Το ότι εκπληρώνουν αυτούς του ρόλους ξεπατικοσούρα, χρησιμοποιώντας τα συνθήματα μιας άλλης εποχής, αποδεικνύει πολλά περί πραγματικής αγανάκτησης κτλ.
5. Μπορεί ο θάνατος του 15χρονου να αποδειχτεί ότι ήταν δολοφονία αλλά έστω και αν είναι έτσι είναι σίγουρο ότι δεν έχουμε να κάνουμε με κύμα/επιδημία αστυνομικών δολοφονιών. Το γεγονός είναι μεμονωμένο.
6. Το ότι μια νεολαία, και γενικότερα μια κοινωνία, παραμένει βουβή και μάλλον αδιάφορη για τον άδικο θάνατο 80 ατόμων (βλέπε Σάμινα) ή 65 ατόμων (πυρκαγιές 2007) και μετά καίει το σύμπαν πριν ακόμη

εξακριβωθούν οι συνθήκες κατά τις οποίες πεθαίνει ένας, αυτό υποδεικνύει την ιδεολογική πλύση εγκεφάλου στην οποία έχει υποβληθεί αυτή η κοινωνία. Και στις δυο παραπάνω περιπτώσεις (Σαμίνα, πυρκαγιές) η θανατηφόρα αποτυχία του κράτους και η αποτυχία της δικαιοσύνης στο να τιμωρήσει ενόχους ήταν οφθαλμοφανής. Αλλά ποτέ δεν άνοιξε μύτη.

7. Τα ΜΜΕ παρομοιάζουν τα καλοθρεμμένα και κακομαθημένα Ελληνάκια με τους μαύρους του γκέτο την δεκαετία του 60 στις ΗΠΑ, ένας παραλληλισμός που θα ήταν απόλυτα ξεκαρδιστικός αν δεν γινόταν υπό τις υπάρχουσες τραγικές συνθήκες.
8. Από όλη την κάλυψη των γεγονότων λείπει παντελώς το γεγονός ότι αστυνομικά τμήματα γίνονται εδώ και μήνες στόχοι επιθέσεων από τους γνωστούς/άγνωστους. Ότι αυτοί οι γνωστοί/άγνωστοι είναι επί σειρά ετών υπεράνω του νόμου και έχουν επιβάλλει καθεστώς βίας στην πανεπιστημιακή κοινότητα.
9. Κάθε φορά που γίνεται μια κατάληψη σε ένα σχολείο και το κράτος δεν κάνει τίποτα για να επαναφέρει την έννομη τάξη, μια νέα γενιά Ελλήνων θα διδάσκεται ότι η βία αποτελεί δικαιωματικό μέσο για την ικανοποίηση του όποιου αιτήματος. Επίσης θα μαθαίνει ότι το κράτος δικαίου ηττάται από τον όχλο. Δεν είναι τυχαίο που τόσο χρόνια πιστεύοντας ότι η ανοχή και η ανεκτικότητα στην βία θα ξεθυμάνει τα ζωώδη ένστικτα κάποιων τμημάτων της νεολαίας τώρα έχουμε καταφέρει να μαζικοποιήσουμε τέτοιους είδους συμπεριφορές.
10. Για μια ακόμη φορά η πολιτική ηγεσία της χώρας δείχνει ανίκανη να αντιμετωπίσει μια κρίση. Δεν είναι μια τυχαία εξέλιξη αφού με την την στάση της δημιούργησε την υπάρχουσα κατάσταση. Η μόνη πλέον ελπίδα για κάτι καλύτερο απομένει η σιωπηρή πλειοψηφία που μέχρι τώρα έχει μείνει άφωνη και άπρακτη.

Τα απαράδεκτα φαινόμενα θα εκλείψουν από την χώρα μας μόνο όταν χάσουν την ηθική νομιμοποίηση που απολαμβάνουν και επίσης όταν το κράτος αποφασίσει να επιβάλλει τον νόμο και την τάξη. Το ξέρω ότι το νόμος και τάξη είναι σχεδόν παράνομοι όροι σήμερα, αλλά τι να κάνουμε, έτσι λειτουργούν οι πολιτισμένες κοινωνίες.

Ανώνυμος